

РЕШЕНИЕ

№ 3491

гр. София, 28.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 01.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **11724** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.
Образувано е по жалба на [фирма], подадена чрез адв.А., срещу мълчалив отказ на главния архитект на Район „Искър“-СО по заявление вх.№РИС20-ВК08-512/11.05.2020г. за издаване на виза за проектиране по отношение на поземлен имот с идентификатор 68134.1500.1139 по КККР. Искане се да бъде прогласена нищожността на отказа, алтернативно същият да бъде отменен, а преписката – върната на административния орган със задължителни указания да бъде издадена визата за проектиране.

В съд.з. жалбоподателят [фирма], чрез адв.А. и в представена от него писмена защита, поддържа жалбата. Претендира за направените по делото разноски.

Ответникът по оспорването - главният архитект на Район „Искър“-СО, чрез юриск.С. и юриск.Р. в съд.з. и в представени писмени бележки, оспорва жалбата. Сочи, че искането за издаване на виза не отговаря на нормативните изисквания, тъй като експертното становище за съществуващата растителност не е съгласувано с отдел „Екология“ в район „Искър“. Претендира за юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

С нотариален акт №168, том III, рег.№5732, дело №497/2020г. от 02.06.2020г. жалбоподателят се легитимира като собственик на поземлен имот с идентификатор

68134.1500.1139 по КKKP, част от който по сега действащия ПУП –ПР на м.“дружба 1- 1 и 2 част“ представлява УПИ XIV-1139- „За жилищно строителство“.

От праводателите на жалбоподателя е подадено заявление вх.№РИС20-ВК08-512/11.05.2020г. за издаване на виза за проектиране на жилищна сграда по отношение на поземлен имот с идентификатор 68134.1500.1139 по КKKP.

Във връзка с искането жалбоподателят е представил: геодезическо заснемане на подземните проводни, преминаващи през имота, с писмено становище от [фирма], геодезическо заснемане на дървесната растителност в имота и експертно оценка от ландшафтен архитект, както и съгласувано от БТК ЕАД, Софийска вода АД, Ч. разпределение АД и Т. С. ЕАД.

С писмо изх.№РИС20-ВК08-512/3/16.09.2020г. гл.архитект на район „Искър“ е указал на жалбоподателя, че документацията за виза ще бъде разгледана след съгласуване на експертното становище за съществуващата растителност с отдел „Екология“ към СО, район „Искър“, за което [фирма] следва да подаде заявление по образец, което той е сторил с вх.№РИС20-ВК08-512-/4//23.09.2020г.

След подаване на жалбата срещу мълчаливия отказ на гл.архитект на район „Искър“ на 25.11.2020г., съгласно т.9 от Протокол №32 от заседанието от 01.12.2020г. на Постоянната комисия по опазване на околната среда, земеделие и гори на Столичен общински съвет, комисията подкрепя премахване на 7 броя дървета в УПИ XIV-1139, кв.57, ж.к.“Д. I част, като предлага премахнатата растителност да се компенсира 1:3, като местата за компенсиране на премахнатата растителност да се съгласуват с Дирекция „Зелена система“ и районната администрация на район „Искър“.

Със Заповед № РА-50-395/14.06.2017г., т.7.8., 7.9. и 7.10., на главния архитект на СО, правомощия писмо изх.№ САГ17-ГР00-511-/1/ от 16.03.2017г. на главния архитект на СО главните архитекти на райони са оправомощени да издават визи за проектиране по чл.140, ал.1 и ал.3 ЗУТ.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу мълчалив отказ за издаване на виза за проектиране по чл.140, ал.1 ЗУТ, който представлява индивидуален административен акт по см. на чл.21, ал.1 АПК и чл.214, т.2 ЗУТ. Съгласно чл.215, ал.1 и ал.4 ЗУТ, индивидуалните административни актове по този закон, отказите за издаването им и административните актове, с които те са отменени или оставени в сила, могат да се обжалват пред съответния административен съд по местонахождението на недвижимия имот в 14-дневен срок от съобщаването им, респ. в 14-дневен срок от изтичане на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. Относно срочността на съдебното оспорване, в случая не е приложима общата разпоредба на чл. 149, ал. 2 АПК, предвиждаща едномесечен срок за обжалване на мълчалив отказ, чийто начален момент е изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. Срокът за оспорване на актове по ЗУТ е 14-дневен - той е уреден в чл. 215, ал. 4 ЗУТ, която е специална спрямо чл. 149, ал. 2 АПК и обхваща както изричните актове, така и мълчаливите откази по смисъла на чл. 58, ал. 1 АПК. В случая, по искането за издаване на виза за проектиране административният орган е следвало да се произнесе в едномесечен срок от постъпване на заявлението /чл.140, ал.7 ЗУТ/, съответно – съгласно чл.30, ал.3 АПК от 23.09.2020г., когато са отстранени указаните негови нередовности. Т.е. срокът за

издаване на визата изтича на 23.10.2020г., а срокът за оспорване на мълчалив отказ, предвид липсата на произнасяне на ответника по заявлението, изтича на 09.11.2020г. /понеделник/. Жалбата е постъпила в районната администрация на 25.11.2020г., т.е по отношение на искането за отмяна на мълчаливия отказ, същата е просрочена и в тази й част следва да бъде оставена без разглеждане а производството по делото – прекратено.

По отношение на искането за прогласяване на нищожност на отказа, което съгласно чл.149, ал.5 АПК не е ограничено със срок, съдът приема, че жалбата е подадена от лице, което е адресат на акта и за което е налице правен интерес от оспорването, предвид неблагоприятното засягане на правната му сфера – невъзможността да продължи процедурата по реализиране на инвестиционното си намерение. По съществото му, съдът взе предвид следното:

Актът е издаден от компетентен административен орган – главният архитект на Район „Искър“-СО, комуто със Заповед № РА50-395/ 14. 06. 2017 г. /т.7.8, т.7.9. и т.7.10./ главният архитект на СО е предоставил изрично правомощията да издава визи за проектиране на основание чл.140, ал.1 и чл.140, ал.3 ЗУТ.

Не е спазена изискуемата писмена форма, предвидена в чл.59 АПК и приложимия специален закон чл.140, ал.2 ЗУТ, но предвид разпоредбата на чл.58, ал.1 АПК това не е самостоятелно основание за отмяната или прогласяване на нищожност на оспорения акт. Мълчаливият отказ по смисъла на чл.58, ал.1 АПК съставлява законно презюмирано отрицателно по съдържание волеизявление от страна на компетентния административен орган по отправено до него искане за издаване на административен акт с конкретно предписано съдържание, като мълчалив отказ по чл.145, ал.2, т.1 АПК във връзка с чл.58, ал.1 АПК е налице при неизпълнение в сроковете по чл.57 АПК, в случая чл.140 от специалния закон, на задължение на административния орган да разгледа по същество отправено до него искане.

АПК не съдържа нормативно установен критерий за разграничаване на нищожните от унищожаемите административни актове. В теорията и практиката е прието, че едни и същи пороци водят в едни случаи до нищожност, в други до унищожаемост, в зависимост от тежестта на допуснатата незаконосъобразност.

Настоящият състав приема разбирането, че не всяко нарушаване на административнопроизводствените правила води изобщо до недействителност на административния акт, а само същественото – това, което е повлияло или е могло да повлияе на съдържанието на акта. Нищожност може да обоснове само особено съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което практически е довело до липса на волеизявление. Наличието на порока материална незаконосъобразност води до нищожност на административния акт само при наличие на изключително тежки нарушения: когато актът е изцяло лишен от законово основание, респективно налице е пълна липса на условията, визирани в хипотезата на правната норма. В процесния случай, твърдяната липса на пречки за издаване на виза за проектиране към момента на формиране на мълчаливия отказ, евентуално би обосновала унищожаемост на оспорваната заповед и отмяната ѝ на това основание /искането за което съдът намира за просрочено по изложените по-горе мотиви/; но не представлява в такава степен съществено нарушение, което да обоснова нищожност на издадения акт.

Предвид горното като намира, че не се установяват пороци водещи до нищожност на оспорения мълчалив отказ, съдът прима, че искането за прогласяване

на такава ще следва да бъде отхвърлено.

Като взе предвид изхода на делото и неговата фактическа и правна сложност, жалбоподателят ще следва да заплати на ответника по жалбата юрисконсултско възнаграждение по чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ– 100лв.

Мотивиран от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК и чл.159, т.5 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ искането на [фирма] за прогласяване на нищожност на мълчалив отказ на главния архитект на Район „Искър“-СО по заявление вх.№РИС20-ВК08-512/11.05.2020г. за издаване на виза за проектиране по отношение на поземлен имот с идентификатор 68134.1500.1139 по КKKP.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на [фирма], с искане за отмяна на мълчалив отказ на главния архитект на Район „Искър“-СО по заявление вх.№РИС20-ВК08-512/11.05.2020г. за издаване на виза за проектиране по отношение на поземлен имот с идентификатор 68134.1500.1139 по КKKP; и

ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази част.

ОСЪЖДА [фирма]-гр.С., с ЕИК[ЕИК], да заплати на Столична община съдебни разноски в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: